

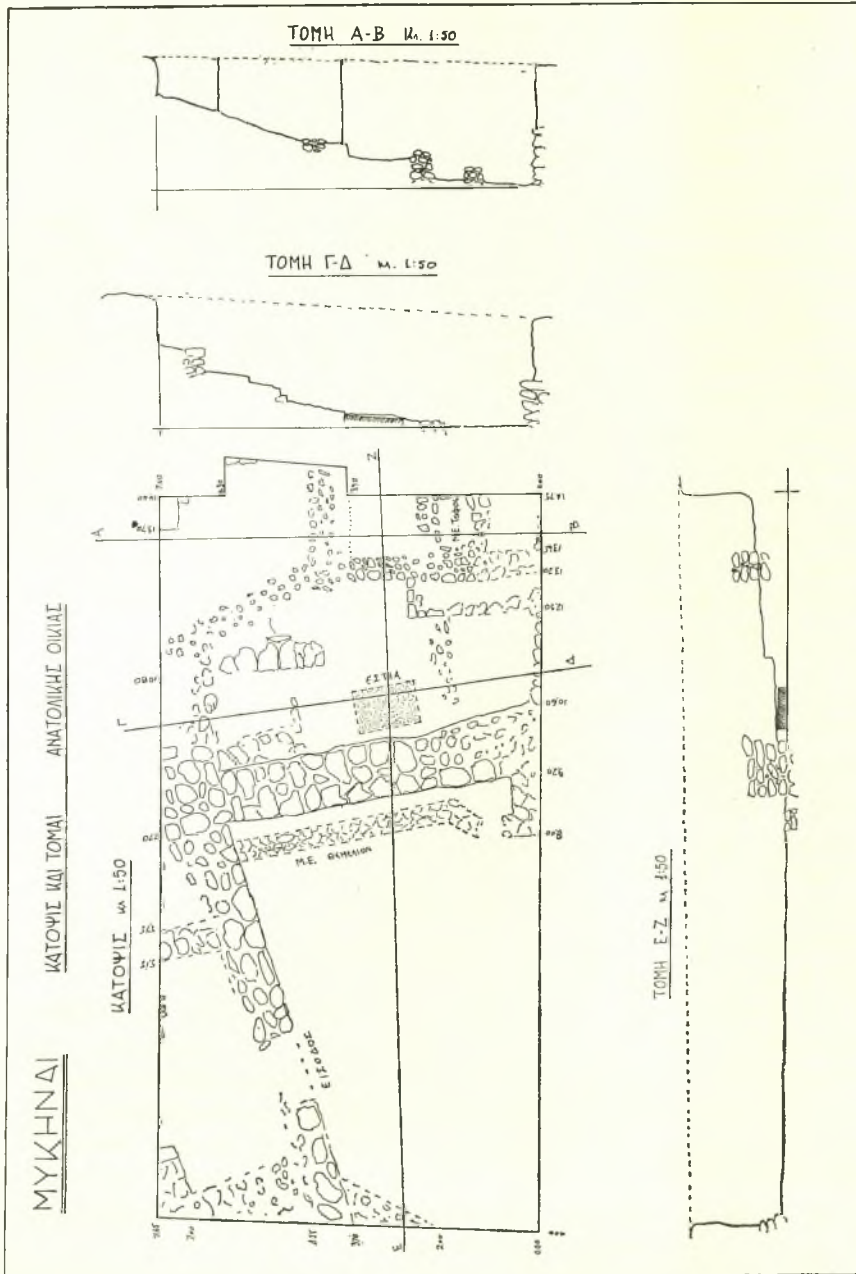
13. ΑΝΑΣΚΑΦΗ ΜΥΚΗΝΩΝ

Ἡ παροῦσα ἀνασκαφή ἀποτελεῖ συνέχειαν τῆς ἐνεργηθείσης πέρυσιν ὁμοίας ἀνατολικῶς τῆς Οἰκίας τοῦ Λαδεμπόρου καὶ τῆς Οἰκίας τῶν Σφιγγῶν (βλ. Ἔργον 1962, σ. 99 κ.έ.), σκοπὸν δὲ εἶχε ἀφ' ἐνὸς μὲν τὴν διευκρίνησιν τῶν ἀναφανέντων τότε θεμελίων ἀνατολικῶς τῆς Οἰκίας τῶν Σφιγγῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν πληρεστέραν μελέτην τῆς διαπιστωθείσης ἔμπροσθεν τῆς Οἰκίας τοῦ Λαδεμπόρου ὁδοῦ. Πρὸς τούτοις ἡ ἀνασκαφή μικροῦ Θαλαμοειδοῦς τάφου, οὐτινος ἡ κορυφή τοῦ θαλάμου εἶχε καταπέσει καὶ ὑπέκειτο ὡς ἐκ τούτου εἰς τὸν κίνδυνον τῆς συλήσεως, περιελήφθη εἰς τὸ πρόγραμμα τῶν ἐφετινῶν ἐργασιῶν. Εἰς τὴν ἀνασκαφήν, ἡ ὁποία ἤρχισε τὴν 7ην Νοεμβρίου καὶ συνεχίσθη ἐπὶ 20 ἡμέρας μὲ 12 κατὰ μέσον ὄρον ἐργάτας, ἔλαβον μέρος ὡς βοηθοὶ μου αἱ τότε τελειόφοιτοι καὶ ἤδη πτυχιῶχοι τῆς Ἀρχαιολογίας Δίδες Ἔ. Ἀλλαμανῆ καὶ Λ. Γρηγοριάδου, πρὸς τὰς ὁποίας ἐκφράζω καὶ ἐντεῦθεν τὰς εὐχαριστίας μου.

1. ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΙΚΙΑ. Κυριώτερα ἐπιδίωξις τῆς ἀνασκαφῆς ὑπῆρξεν, ὅπως ἐλέγχθη, ἡ διευκρίνησις τῶν θεμελίων, ἅτινα εἶχον ἀναφανῆ εἰς μίαν δοκιμαστικὴν τομὴν ἐνεργηθεῖσαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος περὶ τὰ 20 μ. ἀνατολικῶς τῆς Οἰκίας τῶν Σφιγγῶν. Τὰ θεμέλια ταῦτα ὑπεδείκνυον τὴν ὑπαρξιν καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἑτέρας μυκηναϊκῆς οἰκίας, εἰς τὴν ὁποίαν ὡς ἐκ τῆς θέσεώς της ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἄλλας γειτονικὰς ἐδόθη ἡ ὀνομασία Ἀνατολικὴ Οἰκία. Δὲν εἶναι ὅμως ἀκόμη βέβαιον, ἐὰν τὰ ἀποκαλυφθέντα μέχρι τοῦδε θεμέλια ἀνήκουν εἰς μίαν ἢ εἰς περισσοτέρας οἰκίας, οὔτε δὲ φαίνεται νὰ χρονολογοῦνται ταῦτα εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.

Τὰ ἀνωτέρω θεμέλια εἶχον ὑποστῆ ὀλικὴν καταστροφὴν. Οἱ καταπεσόντες ἐξ αὐτῶν λίθοι ἦσαν διεσκορπισμένοι εἰς μεγάλην ἔκτασιν καὶ ἐσχημάτιζον πυκνὸν σωρόν, ὥστε νὰ δίδουν τὴν ἐντύπωσιν τεχνητοῦ «μπαζώματος». Ὁ καθαρισμὸς αὐτῶν ὑπῆρξε διὰ τοῦτο ἀρκούντως δυσχερὴς καὶ ἐπίπονος καὶ μόνον χάρις εἰς τὴν ἐμπειρίαν τῶν ἐργατῶν κατέστη δυνατόν νὰ γίνῃ ἡ ἐργασία αὐτὴ χωρὶς ζημίαν τῶν διατηρουμένων εἰσέτι τοίχων. Ὁ πίν. 80 παρέχει ἀμυδρὰν ἰδέαν τῆς ὑπαρχούσης ἐν τῷ χώρῳ καταστάσεως πρὸ τοῦ ὀριστικοῦ καθαρισμοῦ τῶν θεμελίων.

Εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῶν κατακειμένων λίθων ἡ καὶ ὀλίγον χαμηλότερον ἀνευρίσκοντο ἐνίοτε τεμάχια ἀρχαϊκῶν (;) κεραμίδων μαρτυροῦντα ὅτι ἡ τε-

Είχ. 1. Κάτοφες και τομαί τῆς Ἀνατολικῆς Οἰκίας.

λική κατάρρευσις τῶν τοίχων ἐπῆλθεν εἰς μεταγενεστέρους χρόνους. Κάτωθεν τοῦ σωροῦ ἠκολούθει λεπτὸν κεκαυμένον στρώμα ἀποδεικνύον ὅτι ἡ καταστροφή καὶ τῶν κατὰ τὴν προκειμένην θέσιν κτισμάτων ὠφείλετο, ὅπως καὶ τῶν γειτονικῶν οἰκιῶν, εἰς πυρκαϊάς.

Ὁ ἀνασκαφειὸς χώρος, διαστάσεων 7.50×15 μ. περίπου (βλ. σχεδιογρ. εἰκ. 1), ἐχωρίζετο δι' ἑνὸς τοίχου βαίνοντος ἐκ Δ. πρὸς Α. εἰς δύο τμήματα, τὸ βόρειον καὶ τὸ νότιον (πίν. 81α). Ὁ τοῖχος οὗτος, πλάτους 1.25 μ., εἶναι ἐκτισμένος διὰ μικρῶν λίθων καὶ σώζεται εἰς ὕψος 1 μ. περίπου. Ἡ γραμμὴ του δὲν εἶναι πανταχοῦ ἀπολύτως εὐθεῖα, εἰς δὲ τὸ ΒΔ. ἄκρον αὐτοῦ, ὅπου ὁ τρόπος κατασκευῆς εἶναι σαφῶς διάφορος τοῦ ὑπολοίπου, εἶναι βέβαιον ὅτι ὑπέστη κάποιαν ἐπισκευήν (πίν. 81β).

Ὁ ἀνωτέρω τοῖχος ἐνοῦται πρὸς Δ. μὲ δύο ἄλλους ἐγκαρσίως πρὸς αὐτὸν βαίνοντας, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ πρὸς Ν. σχηματίζει μετ' αὐτοῦ ὀξεῖαν γωνίαν (βλ. εἰκ. 1 καὶ πίν. 82). Ὁ τελευταῖος στηρίζεται μέχρι τοῦ σωζομένου ὕψους του (1 μ. περίπου) ἐπὶ τοῦ ἐκτεινομένου ὀπισθεν φυσικοῦ βράχου, ἔχει δὲ πάχος 0.70 μ. καὶ εἶναι κατεσκευασμένος καθ' ὃν τρόπον καὶ ὁ προηγούμενος. Εἰς ἀπόστασιν 4.50 μ. ἀπὸ τῆς ἐκ Β. ἀφετηρίας του ἀνοίγεται εἴσοδος μὲ μικρὰν κλίμακα ὀδηγοῦσαν πρὸς τὸν ὑψηλότερον εὐρισκόμενον ὀπίσθιον χώρον (πίν. 83α). Εἰς τὸν χώρον αὐτὸν φαίνεται διαγραφόμενον ἐν δωματίον, τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἐρευνηθῆ συστηματικώτερον. Εἶναι ἐπομένως βέβαιον ὅτι ἔχομεν καὶ εἰς τὸν προκείμενον χώρον μίαν μυκηναϊκὴν οἰκίαν, τῆς III B περιόδου ὅπως δεικνύουν τὰ συγκεντρωθέντα ὄστρακα, καταστραφεῖσαν μετὰ τῶν ἄλλων γειτονικῶν οἰκιῶν ἐκ πυρκαϊᾶς.

Εἰς ἐλαχίστην πρὸς Ν. ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ τοίχου τοῦ βαίνοντος ἐκ Δ. πρὸς Α. ἐνεφανίσθη κάτωθεν τοῦ δαπέδου θεμέλιον ἔχον πάχος 0.40 μ., βαῖνον παραλλήλως σχεδὸν πρὸς ἐκεῖνον (εἰκ. 1 καὶ πίν. 83β). Ἀποτελεῖται ἐκ διπλοῦ στίχου μικρῶν λίθων, ἀκολουθεῖ δὲ εὐθεῖαν πρὸς Α. γραμμὴν μέχρι μήκους 4.20 μ., ὁπόθεν στρέφει πρὸς ΝΑ. κατ' ἀμβλείαν γωνίαν. Ὁ τρόπος τῆς κατασκευῆς του δεικνύει ὅτι πρόκειται περὶ ὑπολείμματος μεσοελλαδικῆς οἰκίας.

Πρὸς Β. τοῦ ἐκ Δ. πρὸς Α. βαίνοντος τοίχου τὰ ἐμφανισθέντα θεμέλια ὑπῆρξαν περισσότερον ἀσαφῆ. Ὁ χώρος ὠρίζετο καὶ ἐδῶ πρὸς Δ. ὑπὸ ἑνὸς τοίχου, θεμελιωμένου ἐπὶ τοῦ φυσικοῦ βράχου καὶ κατεσκευασμένου ἐκ μικρῶν λίθων, καθ' ὃν τρόπον καὶ τὸ προμνησθὲν μεσοελλαδικὸν θεμέλιον. Εἰς τὴν σύντομον ἐκθεσίν μου τὴν δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ Ἔργον τοῦ 1963 χαρακτηρίζω καὶ τὸ θεμέλιον τοῦτο ὡς μεσοελλαδικόν, θεωρῶν ὅτι ἀποτελεῖ τὸ δυτικὸν ἄκρον τῆς ἀνωτέρω μνημονευθείσης ΜΕ οἰκίας. Δὲν γνωρίζω κατὰ πόσον ὑπῆρξεν ὀρθὴ ἢ παρατήρησίς μου ἐκείνη. Εἶναι ὅμως βέβαιον ὅτι ἐκ

τῶν ἀποκαλυφθέντων κατὰ τὸν χῶρον τοῦτον θεμελίων, ἅτινα βαίνουνσι παραλλήλως πρὸς τὸν ἐκ Δ. πρὸς Α. τοῖχον, τὸ τελευταῖον πρὸς Β. θεμέλιον εἶναι ἐπίσης μεσοελλαδικόν. Ὅπισθεν ἀκριβῶς αὐτοῦ εὐρέθη τάφος λακκοειδῆς, ὁ ἐντὸς τοῦ ὁποίου νεκρός, ἀνήκων εἰς ὄριμον ἄνδρα, ἔκειτο μὲ συνεπτυγμένα τὰ σκέλη, μὲ τὴν κεφαλὴν τοποθετημένην πρὸς Βορρᾶν καὶ τὸν κορμὸν ἐλαφρῶς κεκλιμένον πρὸς ἀριστερά (πίν. 84α).

Τὰ λοιπὰ ἀποκαλυφθέντα εἰς τὸ τμήμα τοῦτο θεμέλια, ἅτινα κατ' ἐντελῶς συνοπτικὸν τρόπον ἀπεδόθησαν εἰς τὸ σχεδιογράφημα τῆς εἰκ. 11, ἀνήκουν εἰς παλαιότερας φάσεις τῆς μυκην. ἐποχῆς καὶ μᾶλλον εἰς τὴν ΠΙΑ περίοδον, δοθέντος ὅτι πλὴν τῶν σχετικῶν ὀστράκων, ἅτινα μαρτυροῦσι περὶ τῆς ἐποχῆς αὐτῆς, καὶ εἰς τὰς παρακειμένας οἰκίας τόσοσιν τοῦ Λαδεμπόρου ὅσον καὶ τὴν Δυτικὴν ὁ χῶρος κατείχετο πρότερον ὑπὸ ΥΕ ΠΙΑ κτισμάτων.

Εἰς τὸ δυτικὸν ἄκρον τοῦ βορείου τμήματος ἀπεκαλύφθησαν δύο ἐπάλγηλα δάπεδα ἐκ πεπατημένης ὠχρολεύκου γῆς, ἐνῶ παραπλευρῶς τοῦ μεγάλου τοίχου καὶ κατὰ τὸ μέσον περίπου αὐτοῦ εὐρέθη ἐλαφρῶς ὑψηλότερον δάπεδον (πίν. 84β)², ὀρθογωνίου σχήματος (1.25 × 0.80μ.), ἀποτελούμενον ἐκ μελανερύθρου γῆς, ἀνήκον ἴσως εἰς ἐστίαν. Ἡ τελευταία αὕτη πρέπει νὰ εἶναι σύγχρονος πρὸς τὸ χαμηλότερον δάπεδον. Ἄλλ' ἐὰν τὸ δάπεδον τοῦτο, ὅπως καὶ ἡ ἐστία, ἀνήκουν εἰς τὴν διαπιστωθεῖσαν ἐν τῇ θέσει μεσοελλαδικὴν οἰκίαν, ὡς διετύπωσα ἐν τῇ ἐκθέσει μου εἰς τὸ Ἔργον τοῦ 1963, ἢ ἂν ἀνήκουν ἀμφοτέρω εἰς τὴν καταστραφεῖσαν οἰκίαν τῆς ΥΕ ΠΙΒ ἐποχῆς, δὲν δύναμαι πρὸς τὸ παρὸν νὰ εἴπω μετὰ βεβαιότητος. Τὸ πρόβλημα τοῦτο ὅσον καὶ τὰ ἄλλα, ἅτινα ἐσημειώθησαν ἀνωτέρω, μόνον διὰ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ἀνασκαφῆς θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ διαφωτισθῶσιν.

2. Η ΕΜΠΡΟΣΘΕΝ ΤΗΣ ΟΙΚΙΑΣ ΤΟΥ ΛΑΔΕΜΠΟΡΟΥ ΟΔΟΣ.

Ὅπως ἀνέφερα καὶ εἰς τὴν ἀνασκαφὴν τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὁ ὑπὸ τοῦ Ὀμήρου χαρακτηρισμὸς τῶν Μυκηνῶν ὡς πόλεως «εὐρυγυίας» δὲν ἐδικαιολογεῖτο ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἀνακαλυφθεισῶν στενωπῶν μεταξὺ τῆς Οἰκίας τοῦ Λαδεμπόρου καὶ τῆς Οἰκίας τῶν Ἀσπίδων ἢ τῆς Οἰκίας τοῦ Λαδεμπόρου καὶ τῆς Δυτικῆς Οἰκίας, ἐκτὸς βεβαίως ἐὰν ἠθέλομεν ὑποθέσει ὅτι ὁ χαρακτηρισμὸς οὗτος ἴσχυε μόνον διὰ τὴν ἀκρόπολιν καὶ ὄχι καὶ διὰ τὴν κάτω πόλιν. Πρὸς πιστοποίησιν τοῦ πράγματος προέβην ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἤδη ἔτους εἰς τὸν συστηματικὸν καθαρισμὸν τοῦ πρὸ τῆς Οἰκίας τοῦ Λαδεμπόρου χώρου, ἐκ τοῦ ὁποίου προέκυψαν ἐνδιαφέροντα ἀποτελέσματα, ἧτοι ὁ καθορισμὸς τῆς θέσεως τῆς κεντρικῆς εἰσόδου τῆς Οἰκίας

1 Τὸ σχεδιογράφημα τοῦτο, ὅπως καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 2, ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ φίλου ὑπομηχανικοῦ κ. Ἰωάννου Παχούλη.

2 Εἰς τὸν πίν. 84β ἡ ἐστία παρίσταται πρὸ τοῦ τελικοῦ καθαρισμοῦ τῆς ἐπιχώσεως

τοῦ Λαδεμπόρου, ἀψιδωτὸν γεωμετρικὸν ἱερὸν κ.ά., περὶ ὧν βλ. "Ἐργον 1962, 104 κέ.

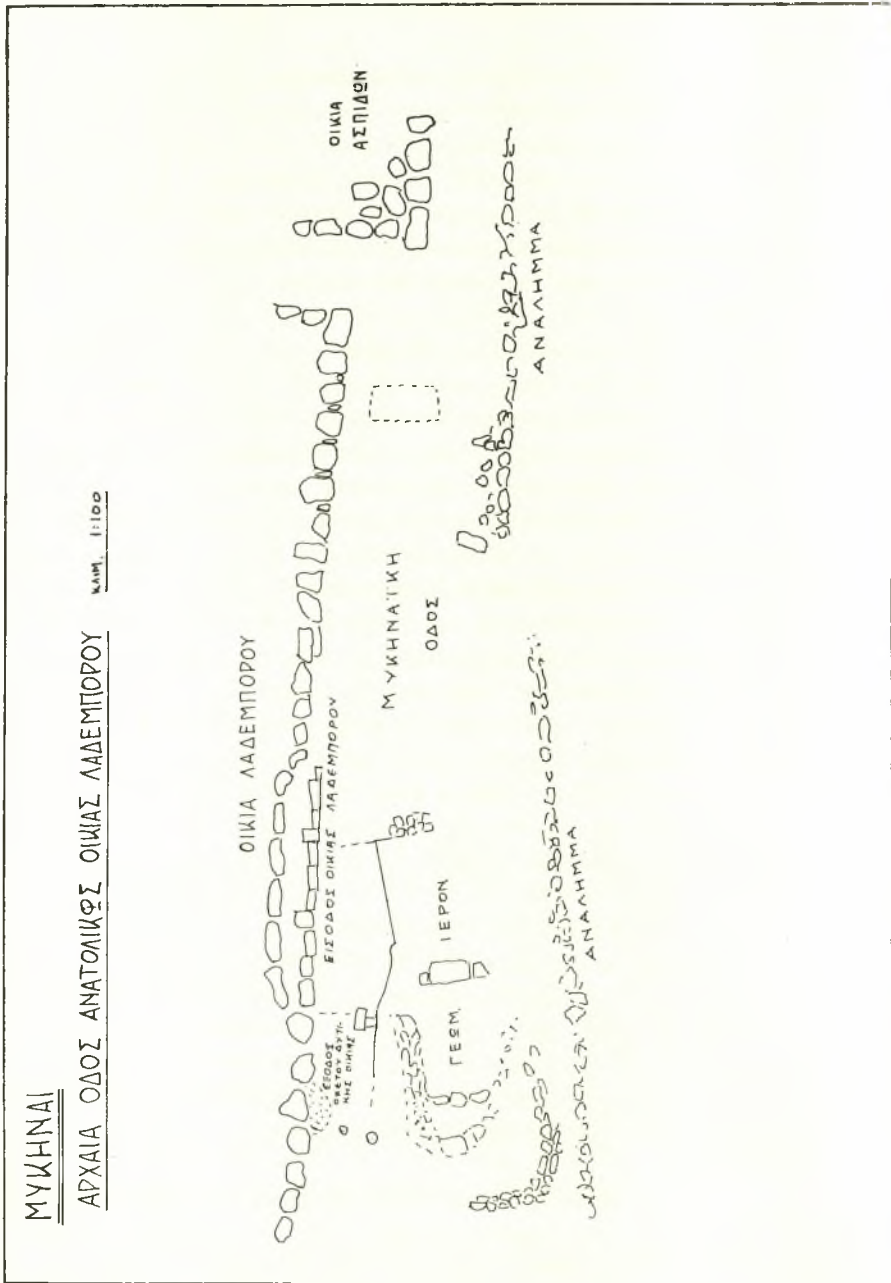
Πλὴν τῶν ἀνωτέρω ἐβεβαιώθη ἀκόμη ὅτι ἔμπροσθεν τῆς Οἰκίας τοῦ Λαδεμπόρου ἐσχηματίζετο διὰ τῆς ἰσοπεδώσεως τοῦ πρὸ αὐτῆς ἐκτεινομένου βράχου μία εὐρεῖα ὁδὸς ἔχουσα πλάτος 3.70 μ. (βλ. εἰκ. 2 καὶ πίν. 85α). Ἄλλὰ τὸ ἐρευνηθὲν τότε τμήμα ἦτο μικρὸν καὶ θὰ ἠδύνατο ὡς ἐκ τούτου ἢ ἀποκαλυφθεῖσα ὁδὸς νὰ χαρακτηρισθῇ καὶ ὡς μία μικρὰ πλατεῖα σχηματιζομένη ἔμπροσθεν τῆς Οἰκίας τοῦ Λαδεμπόρου. Πρὸς πλήρη λοιπὸν ἐξακρίβωσιν τοῦ πράγματος ἐπεξέτεινα ἐφέτος τὴν ἔρευναν καὶ βορειότερον, ἀνατολικῶς τῆς Οἰκίας τῶν Ἀσπίδων.

Ἐκ τῆς ἐρέυνης διεπιστώθη ὅτι ἡ ἀνατολικῶς τοῦ γεωμετρικοῦ ἱεροῦ σχηματιζομένη ἀποτομὴ τοῦ βράχου μετὰ τοῦ προσθέτου ἔμπροσθεν αὐτῆς ἀναλημματικοῦ τοίχου συνεχίζεται πρὸς Β. καὶ πέραν τῶν ὀρίων τοῦ ἱεροῦ τούτου (βλ. εἰκ. 2). Ἐπομένως ἡ τομὴ τοῦ βράχου μετὰ τοῦ ἀναλήμματος δὲν κατεσκευάσθη ἀρχικῶς πρὸς σχηματισμὸν τοῦ ἀναγκαίου χώρου διὰ τὴν ἀνίδρυσιν τοῦ ἱεροῦ, ἀλλ' ἐγένετο κατὰ τοὺς μυκηναϊκοὺς χρόνους ὡς μία ἀνδρωτῆ ὁδός, ὁδηγοῦσα πιθανώτατα ἐκ τῆς κάτω πόλεως πρὸς τὴν Πύλην τῶν Λεόντων.

Ἄλλ' ἡ ὁδὸς αὕτη σχηματίζεται πλατυτέρα πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς Οἰκίας τοῦ Λαδεμπόρου καὶ στενοτέρα κατὰ τὴν συνέχειάν της πρὸς Β. Δυνάμεθα ἐπομένως νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ἔμπροσθεν τῆς εἰσόδου τῆς εἰρημένης οἰκίας ἐσχηματίζετο μία μικρὰ πλατεῖα. Ὁμοία πλατεῖα ἐσχηματίζετο καὶ πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς Δυτικῆς Οἰκίας κατὰ τὴν νοτίαν αὐτῆς πλευρὰν διὰ τῆς ἐπικαλύψεως τῆς εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο προϋπαρχούσης μεσοελλαδικῆς οἰκίας (βλ. "Ἐργον 1961, σ. 159, εἰκ. 159)· καὶ ἐδῶ ἡ πλατεῖα ὑπεβαστάζετο δι' ἀναλημματικοῦ τοίχου ὁμοίου πρὸς ἐκεῖνον τῆς ἀνατολικῶς τῆς Οἰκίας τοῦ Λαδεμπόρου ὁδοῦ. Ὁμοία ἴσως πλατεῖα ἐσχηματίζετο ἐπίσης ἔμπροσθεν τῆς εἰσόδου τῆς Οἰκίας τῶν Σφιγγῶν, ἐφ' ὅσον ἡ εἴσοδος τῆς ἐν λόγῳ Οἰκίας ἐκεῖτο πρὸς Δ., πρᾶγμα τὸ ὁποῖον φαίνεται πιθανώτερον μετὰ τὴν πλήρη ἀποκάλυψιν καὶ τῆς πλευρᾶς ταύτης· ἄλλως δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξηγηθῇ ὁ σκοπὸς τοῦ νοτίως τῆς Δυτικῆς Οἰκίας καὶ ἀνατολικῶς τῆς Οἰκίας τῶν Σφιγγῶν σχηματιζομένου ἐλευθέρου χώρου (βλ. "Ἐργον ἔ.ά.). Ἀποκτῶμεν οὕτω διὰ τῶν ἀνωτέρω παραδειγμάτων ἐνδιαφέρον τι στοιχεῖον περὶ τῆς ἀστυκῆς ἀρχιτεκτονικῆς τῶν μυκην. χρόνων, μολοντί ὁ ἀριθμὸς τῶν παραδειγμάτων δὲν εἶναι εἰσέτι ἱκανὸς πρὸς θεμελίωσιν ἀσφαλοῦς συμπεράσματος.

3. ΘΑΛΑΜΟΒΙΔΗΣ ΤΑΦΟΣ
ΠΑΡΑ ΤΟ ΑΝΩ ΠΗΓΑΔΙ.

Κατὰ τὴν νοτίαν κλιτὸν τοῦ ὑψώματος Γουρουνόσπη-
λιά, κειμένου βορείως τοῦ λόφου Καλκάνι, καὶ εἰς
ἐλαχίστην ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ σημείου, ἐνθα εὐρί-
σκεται τὸ Ἄνω Πηγάδι, ἐπεσημάνθη κατόπιν καταπτώσεως μέρους τῆς

Εικ. 2. Ἀρχαία δὸς ἀνατολικῆς τῆς Οἰκίας τοῦ Λαδεμπόρου.

κορυφῆς του θαλαμοειδῆς μυκηναϊκῶς τάφου, εἰς τὸν καθαρισμὸν τοῦ ὁποίου προέβην πρὸς πρόληψιν διαρπαγῆς του.

Ὁ δρόμος τοῦ τάφου, κατευθύνσεως ἐκ Ν. πρὸς Β., εἶχε μῆκος 2.80 μ. καὶ πλάτος 0.70 μ. εἰς τὴν ἐξοδὸν καὶ 0.65 μ. πρὸ τοῦ στομίου. Τὸ τελευταῖον εἶχε πᾶχος 0.70 μ. εἰς τὴν δυτικὴν πλευρὰν καὶ 0.60 μ. εἰς τὴν ἀνατολικὴν καὶ ὕψος 1.50 μ. Ἡ κατὰ τὸ στόμιον ξηρολιθιά διατηρεῖτο ἀνέπαφος (πίν. 85β καὶ 86α). Ὁ θάλαμος εἶχεν ἡμικυκλικὸν σχῆμα, μῆκους 2μ. καὶ πλάτους 2.50μ. τὸ ὕψος του ἔφθανεν εἰς 1.85 μ.

Τὸ δυτικὸν ἥμισυ τοῦ θαλάμου οὐδὲν ἔχνος ταφῆς περιελάμβανεν. Εἰς τὸ ἀνατολικὸν ἥμισυ εὐρέθησαν ὅστ᾽ αἰνα ἐν ἀταξίᾳ, κυρίως κρανία, ἐκ τῶν ὁποίων κατεμετρήθησαν ἐξ ὀλόκληρα ἢ τεμαχισμένα, καὶ αἰνα ὅστ᾽ ἐκ τῶν ἄκρων (πίν. 86β). Ὅμοῦ μετὰ τῶν ὀστέων εὐρέθησαν ἀμφορίσκος ἀκέραιος, τμῆμα κύλικος καὶ αἰνα ἀκόμη τεμάχια ἐξ ἄλλων ἀγγείων.

Ὅπως εἰς τοὺς ἀνασκαφέντας κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος τάφους, ἡ ἀπουσία καὶ ἐδῶ οἰουδήποτε ἔχρους ἐνταφιασμοῦ εἰς τὸ ἀνατολικὸν τμῆμα τοῦ θαλάμου δυνατὸν νὰ ἀφείλεται εἰς τὴν ὀριστικὴν ἐγκατάλειψιν τοῦ τάφου μετὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ τακτοποίησιν ἢ εἰς τὴν παντελεῖ φθορὰν τοῦ τελευταίως ἐνταφιασθέντος νεκροῦ, ὅστις εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν πρέπει νὰ ἀνῆκεν εἰς μικρὸν παιδίον ἢ εἰς ἀσθενῆ γέροντα, συμφώνως πρὸς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ BLEGEN ἐπὶ ὁμοίων περιπτώσεων εἰς τὴν νεκρόπολιν τῆς Προσύμνης. Πρέπει ὅμως νὰ σημειώσω ὅτι τὴν τελευταίαν αὐτὴν ἔποψιν διστάζω νὰ δεχθῶ ἀνεπιφυλάκτως, καθόσον εἰς τὴν πλευρὰν αὐτὴν τοῦ θαλάμου πλὴν τῆς ἀπουσίας τοῦ νεκροῦ οὐδὲν ἐπίσης κτέρισμα εὐρέθη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Μ. ΒΕΡΔΕΛΗΣ

α. Σωρός λίθων από τούς καταπεσόντας ἐκ τῶν τοίχων
ἐίς τὸ μέσον τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τοῦ σκάμματος.

β. Ἡ κατάσταση τῶν σωζομένων τοίχων πρὸ τοῦ ὀριστικοῦ
καθαρισμοῦ των εἰς τὴν ΝΔ. γωνίαν τοῦ σκάμματος.

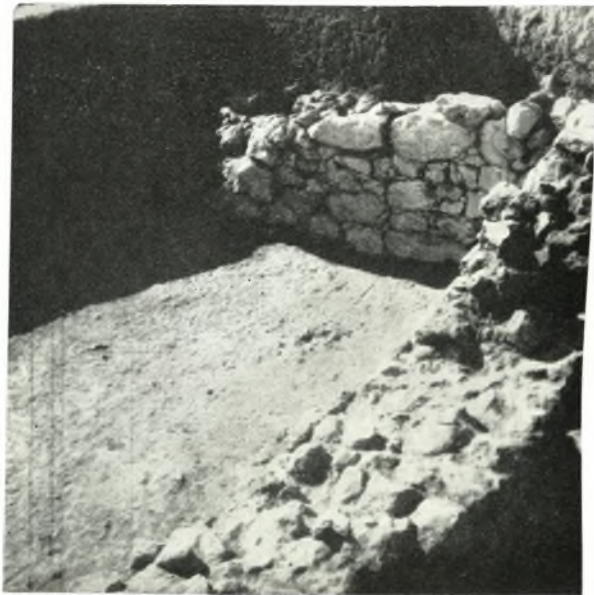
α. Ὁ ἐκ Δ. πρὸς Α. βαίνων τοῖχος ὁ χωρίζων τὸν ἀνασκαφέντα χῶρον εἰς τὸ βόρειον καὶ νότιον τμήμα.

β. Τὸ ΒΔ. ἄκρον τοῦ νοτίου τοίχου, ὅπου τὸ σημεῖον + δεικνύον διάφορον τρόπον κατασκευῆς ἀπὸ τὸ ὑπόλοιπον.

α. Ὁ ἐκ Δ. πρὸς Α. τοῖχος (α) μετὰ τοῦ
βαίνοντος πρὸς Ν. ὁμοίου (β).

β. Οἱ αὐτοὶ καὶ ἐν τῇ ἀνωτέρω εἰκόνι τοῖχοι.

α. Ὁ κατά τὴν δυτικὴν πλευρὰν τοῦ νοτίου χώρου τοῦχος μετὴν ἀνοιγομένην κατὰ τὸ μέσον περίπου αὐτοῦ εἴσοδον.

β. Οἱ δύο τοῖχοι α καὶ β καὶ τὸ μεταξὺ τούτων ΜΕ θεμέλιον.

α. Μεσοελλαδική ταφή εις τὸ βόρειον ἄκρον τοῦ ἀνασκαφέντος χώρου.

β. Τὰ παραπλεύρως τοῦ τοίχου α ἀποκαλυφθέντα δάπεδα καὶ ἑστία (3).

α. Ἡ εἴσοδος εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀδhemέpου (α), καὶ ἡ πρὸ αὐτῆς σχηματιζομένη ὁδὸς ἐν εἰδει πλατείας.

β. Ὁ ἀποκαλυφθεὶς εἰς θέσιν «Γουρουνοσπηλιὰ» μυκηναϊκὸς τάφος ὑψώμενος ἐκ τοῦ δρόμου.

α. Ὁ ἐν πίνακι (85β) τάφος ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ θαλάμου.

β. Τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ θαλάμου.